

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях

3 управління (з дислокацією у м. Сіверськодоонецьк Луганської області)

вул. Пивоварова, 6, м. Сіверськодоонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_lug@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20003791

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Дніпро

«11» лютого 2025 року

Старший слідчий 1 відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Сіверськодоонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Сало Аліна Владиславівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024130000000168 від 05.03.2024 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Устинських Андрія Олександровича,
03 березня 1980 року народження,
уродженця м. Луганськ, громадянина
України, який зареєстрований за
адресою: м. Луганськ, квартал 50 років
Жовтня, буд. 15, кв. 27

про підозру в порушенні законів та звичаїв війни, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Із 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі - РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі - ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про

офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014. АРК та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII та з цього моменту перебувають під ефективним контролем РФ.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм МГП).

З 23.09.2022 по 27.09.2022 на усій тимчасово окупованій території Луганської області та на так званих «закордонних ділянках» на території РФ проведено незаконний референдум з питання входження «ЛНР» до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації».

30.09.2022 підписано «Договор между Российской Федерацией и Луганской Народной Республикой о принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта» (мовою оригіналу), який був ратифікований «Федеральным законом от 04 октября 2022 года № 373-ФЗ, вступил в силу 5 октября 2022 года письмо МИД России от 05.10.2022 № 19696/дп»

(мовою оригіналу). Внаслідок чого з листопада 2022 року розпочалася перереєстрація та створення нових незаконних органів державної влади так званої «ЛНР», правоохоронних органів тощо, як суб'єкта РФ.

Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Крім того, ст. 13 Конвенції визначено, що положення частини II (Загальний захист населення від деяких наслідків війни) стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політичних переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Згідно зі ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, які перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. 51 Конвенції окупаційна держава не має права примушувати осіб, які перебувають під захистом, служити в її збройних чи допоміжних силах. Забороняється будь-який тиск чи пропаганда, спрямовані на забезпечення добровільного вступу на військову службу.

Згідно зі ст. 77 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), сторони, що перебувають у конфлікті, вживають усіх практично можливих заходів для того, щоб діти, які не досягли п'ятнадцятирічного віку, не брали безпосередньої участі у воєнних діях, і, зокрема, сторони утримуються від вербування їх у свої збройні сили.

У порушення зазначених норм міжнародного гуманітарного права, з метою забезпечення успішності призовних кампаній та добровільного вступу в її армію, держава - окупант РФ упроваджує й реалізує комплексні програми так званого військово-патріотичного виховання та формування бажання здобуття військової професії дітьми з населених пунктів тимчасово окупованої території України (в тому числі Луганської області), а також здійснює пропаганду служби в армії РФ шляхом забезпечення загально-освітнього орієнтування позитивного ставлення в навчальних закладах на тимчасово окупованій території Луганської області до проходження військової служби в лавах ЗС РФ.

Законом РФ «Про освіту в Російській Федерації» № 273-ФЗ від 29.12.2012, а саме ст. 33 визначено: «До учнів залежно від рівня освоєваної

освітньої програми, форми навчання, режиму перебування в освітній організації належать, зокрема:

1) вихованці - особи, які освоюють освітню програму дошкільної освіти, особи, які освоюють основну загальноосвітню програму з одночасним проживанням або перебуванням у освітній організації;

2) учні - особи, які освоюють освітні програми початкової загальної, основної загальної або середньої загальної освіти; додаткові загальноосвітні програми.

Спеціальні назви учнів, які освоюють додаткові загальноосвітні програми в загальноосвітніх організаціях, які мають на меті підготовку неповнолітніх громадян до військової або іншої державної служби, передбачаються статутами цих освітніх організацій».

Згідно зі ст. 38 вищевказаного закону: «Правила носіння форменого одягу та відзнаки учнів державних загальноосвітніх та професійних освітніх організацій, які реалізують додаткові загальноосвітні програми, що мають на меті підготовку неповнолітніх громадян до військової чи іншої державної служби, встановлюються засновниками зазначених освітніх організацій, якщо інше не встановлено законодавством Російської Федерації».

Відповідно до ч. 10 ст. 71 Закону РФ «Про освіту»: «Переважне право зарахування до освітніх організацій вищої освіти, які перебувають у віданні федеральних державних органів, за умови успішного проходження вступних випробувань та за інших рівних умов надається випускникам загальноосвітніх організацій, професійних освітніх організацій, які у віданні федеральних державних органів і реалізують додаткові загальноосвітні програми, що мають на меті підготовку неповнолітніх учнів до військової чи іншої державної служби».

Окрім того, ст. 86 того ж закону, передбачено наступне: «Освітні програми основної загальної та середньої загальної освіти можуть бути інтегровані з додатковими загальнорозвиваючими програмами, які мають на меті підготовку неповнолітніх, що навчаються до військової чи іншої державної служби, зокрема до державної служби російського козацтва. У рамках навчання за освітніми програмами основної загальної та середньої загальної освіти інтегрованими з додатковими загальнорозвиваючими програмами, що мають на меті підготовку неповнолітніх учнів до військової чи іншої державної служби, у тому числі до державної роботи російського козацтва, створюються відповідні загальноосвітні організації з спеціальними найменуваннями «президентське кадетське училище», «суворівське військово училище», «нахімовське військово-морське училище», «кадетський (морський кадетський) військовий корпус», «кадетська школа», «кадетський (морський кадетський) корпус», «козачий кадетський корпус» та професійні освітні організації зі спеціальним найменуванням «військово-музичне училище». Загальноосвітні організації зі спеціальними найменуваннями «президентське кадетське училище», «суворовське військово училище», «нахімовське військово-морське училище», «кадетський (морський кадетський) військовий корпус» та професійні освітні організації зі спеціальним найменуванням

«військово-музичне училище» створюються лише Російською Федерацією. Загальноосвітні організації з спеціальними найменуваннями «кадетська школа», «кадетський (морський кадетський) корпус» та «козацький кадетський корпус» створюються Російською Федерацією, суб'єктами Російської Федерації. Організація та здійснення освітньої діяльності в освітніх організаціях із спеціальними найменуваннями «кадетська школа», «кадетський (морський кадетський) корпус» та «козачий кадетський корпус» здійснюються у порядку, встановленому федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти».

Відповідно до наказу Міністерства та науки РФ «Про затвердження федерального державного загальноосвітнього стандарту основної загальної освіти» № 1897 від 17.12.2010, освітня програма повинна забезпечити, окрім іншого, залучення учнів до військово-патріотичних об'єднань.

Також, згідно з наказом Міністерства та науки РФ «Про затвердження федерального державного загальноосвітнього стандарту середньої загальної освіти» № 413 від 17.05.2012, вимоги до предметних результатів освоєння базового курсу основ безпеки життєдіяльності мають відображати: знання основ оборони держави та військової служби, а саме законодавства про оборону держави та військового обов'язку громадян; права та обов'язки громадянина до призову, під час заклику та проходження військової служби, статутні відносини, побут військовослужбовців, порядок несення служби та військові ритуали, стройова, вогнева й тактична підготовка; знання основних видів військово-професійної діяльності, особливостей проходження військової служби за призовом та контрактом, звільнення з військової служби та перебування у запасі тощо.

Методичними рекомендаціями з деяких питань забезпечення діяльності створених суб'єктами Російської Федерації загальноосвітніх організацій зі спеціальним найменуванням «козачий кадетський корпус», які погоджені постійною комісією щодо сприяння розвитку системи козацької освіти Ради при Президенті Російської Федерації у справах козацтва від 09.12.2021, передбачено наступне: «Козачий кадетський корпус здійснює освітній процес з урахуванням додаткових загальноосвітніх програм, які мають на меті підготовку до військової чи іншої державної служби, у тому числі до державної служби російського козацтва, та відповідно до рівнів основних загальноосвітніх програм, що визначаються засновником козацького кадетського корпусу та регламентуються його статутом.

Зміст козацького компонента включається за допомогою його інтеграції у зміст окремих навчальних предметів, а також реалізується у позаурочній діяльності та у системі додаткової освіти. Козачий компонент може відображатися як у самостійних курсах: «Основи православної культури»; «Історія російського (регіонального) козацтва»; «Основи козацького самоврядування»; військово-прикладні види спорту, Всеросійський фізкультурно-спортивний комплекс «Готові до праці та оборони» та інші; так і інтегруватися в навчальні предмети: література, історія, суспільствознавство,

географія, біологія, іноземна мова, фізична культура, технологія, музика, образотворче мистецтво. Таким чином, реалізація козачого компонента в козацьких кадетських корпусах може здійснюватися за допомогою: викладання окремих курсів козачого компонента; інтеграції тем козацтва до окремих навчальних предметів; реалізації додаткових загальноосвітніх програм, спрямованих на поглиблене вивчення історії та культури козацтва, духовно-моральних цінностей російського козацтва, підготовку неповнолітніх громадян до служінню Батьківщині на цивільному та військовому поприщі».

Федеральним законом Російської Федерації «Про державну службу російського козацтва» № 154 – ФЗ від 05.12.2005, визначено: «Російське козацтво проходить військову службу у Збройних Силах Російської Федерації, інших військах, військових (спеціальних) формуваннях та органах відповідно до федерального законодавства. Для проходження військової служби російське козацтво прямує, як правило, до з'єднань і військових частин Збройних Сил Російської Федерації, яким присвоєно традиційні козачі найменування, війська національної гвардії Російської Федерації та прикордонні органи. Російське козацтво проходить федеральну державну службу, пов'язану з правоохоронною діяльністю, відповідно до федерального законодавства».

На теперішній час, на тимчасово окупованій території Луганської області діє «Державна бюджетна загальноосвітня установа «ЛНР» «Республіканський козацький кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», яка до 30.10.2023 мала назву «Державна загальноосвітня установа «ЛНР» «Республіканський козацький кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», розташована за адресою: Луганська область, м. Луганськ, Жовтневий район, вул. Тухачевського, буд. 7, основними цілями якої, відповідно до пункту 2.3. Статуту вищевказаної установи є підготовка патріотично налаштованих громадян, готових до захисту Батьківщини.

У відповідності до статті 1 «закону» «Про систему патріотичного виховання громадян Луганської Народної Республіки» патріотичне виховання – це систематична та цілеспрямована діяльність органів державної влади та організацій щодо формування у громадян високої патріотичної свідомості, готовності до виконання громадянського обов'язку та конституційних обов'язків щодо захисту інтересів Батьківщини.

Згідно зі статтею 4 вищевказаного закону «ЛНР» державна політика у сфері патріотичного виховання ґрунтується, окрім іншого, на принципах системно-організованого підходу, що передбачає скоординовану роботу всіх державних та громадських структур із патріотичного виховання громадян.

Відповідно до пункту 1.14. розділу «Загальні положення» «Статуту Державної загальноосвітньої установи Луганської Народної Республіки «Республіканський козацький кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», козацький кадетський корпус забезпечує захист відомостей, які становлять державну таємницю, в рамках своєї компетенції

проводить заходи з мобілізаційної підготовки, цивільного захисту (оборони), організації переходу установи в різні ступені готовності й діяльності у військовий час, згідно із законодавством «ЛНР».

У пункті 2.5. «Статуту» зазначено, що одним з основних видів діяльності «Державної загальноосвітньої установи ЛНР «Республіканський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова» є організація оборонно – спортивних таборів військово – патріотичної спрямованості для учнів вказаної установи. Крім цього, у пункті 2.24 «Статуту» передбачено, що після закінчення навчального року для учнів 5-8 та 10 класів організовується оборонно – спортивний табір.

Згідно з пунктами 6.3., 6.5. та 6.6. «Статуту Державної загальноосвітньої установи ЛНР «Республіканський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова»: «6.3. Керівництво Установою здійснює директор, який призначається та звільняється з посади наказом МОН ЛНР в установленому порядку, згідно з чинним законодавством «ЛНР», за погодженням з Головою «ЛНР». На посаду директора Установи призначається особа, яка має вищу педагогічну освіту або повну вищу освіту, відповідного професійного спрямування та психолого-педагогічну підготовку, а також стаж роботи за спеціальністю на керівних посадах за відповідним профілем Установи не менше 3-х років.

6.5. Директор здійснює керівництво Установою на підставі чинного законодавства Луганської Народної Республіки та цього Статуту.

6.6. Директор:

- організує адміністративно-господарську та фінансову діяльність Установи;

- здійснює поточне управління Установою, виконує свої посадові обов'язки відповідно до посадової інструкції та цього Статуту;

- є одноосібним виконавчим органом Установи та самостійно вирішує всі питання діяльності Установи, за винятком питань, що відносяться чинним законодавством «ЛНР» до ведення інших органів;

- діє без довіреності від імені Установи, представляє її інтереси у державних органах, установах, організаціях, підприємствах, незалежно від форми власності, правоохоронних судових органах, перед третіми особами, у тому числі фізичними особами;

- здійснює правочини від імені Установи у порядку, встановленому чинним законодавством «ЛНР» та цим Статутом, укладає та розриває договори, у тому числі трудові, господарські, необхідні для основної та господарської діяльності;

- видає доручення, здійснює інші юридично значущі дії, відкриває у фінансових органах, органах державного казначейства особові, поточні та інші рахунки;

- застосовує до працівників Установи заходи заохочення та дисциплінарного стягнення, відповідно до чинного законодавства «ЛНР»;

- делегує свої права заступникам, розподіляє між ними обов'язки;

- забезпечує утримання в належному стані рухомого та нерухомого майна, що перебуває в оперативному управлінні;
- організує належне технічне обладнання всіх робочих місць, створює умови роботи, що відповідають єдиним міжгалузевим та галузевим правилам з охорони праці, санітарним нормам та правилам, що розробляються та затверджуються у порядку, встановленому чинним законодавством «ЛНР»;
- розробляє та затверджує структуру та штатний розклад Установи та надає на узгодження «МОН ЛНР», здійснює прийом на роботу працівників Установи, укладає, змінює та припиняє трудові договори з ними;
- організує ведення бухгалтерського обліку та звітності;
- визначає потребу, набуває та розподіляє, відповідно до цільового призначення, виділені матеріальні ресурси для забезпечення освітньої діяльності Установи;
- забезпечує та несе відповідальність за формування та виконання фінансового плану та плану розвитку, результатів господарської діяльності, виконання показників ефективності діяльності, якості послуг, що надаються Установою, використання закріпленого за Установою майна та матеріальних засобів, відповідно до чинного законодавства Луганської Народної Республіки та цього Статуту;
- у межах своєї компетенції видає накази та інші акти, дає вказівки, обов'язкові для виконання всіма підрозділами та співробітниками Установи, відповідно до їх посадових інструкцій;
- забезпечує контроль ведення та збереження документації;
- несе повну відповідальність за діяльність Установи;
- здійснює інші повноваження, відповідно до чинного законодавства «ЛНР».

Відповідно до пункту 2.2. Статуту Державної бюджетної загальноосвітньої установи «ЛНР» «Республіканський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», затвердженого Міністерством освіти й науки «ЛНР» від 30.10.2023, установа, окрім іншого, здійснює освітню діяльність за програмами основної загальної й середньої загальної освіти, інтегрованими з додатковими загальнорозвиваючими програмами, які мають на меті підготовку неповнолітніх учнів до військової чи іншої державної служби.

Крім цього, положенням «Про Республіканську організацію «Союз кадетів Луганської Народної Республіки», структурного підрозділу ГБОУ ЛНР «Луганський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», затвердженим директором вищевказаної установи від 16.05.2019, передбачено, що для досягнення поставленої мети «Союз кадетів ЛНР» вирішує такі завдання: розвиває та підтримує молодіжну ініціативу у справі вивчення історії вітчизняного військового мистецтва, освоєння військових професій; створює умови для реалізації інтересу допризовної молоді до освоєння військово-облікових спеціальностей; займається військово-патріотичним вихованням та підготовкою молоді до військової служби тощо.

Достовірно знаючи про тимчасову окупацію РФ території Луганської області, усвідомлюючи нікчемність вищевказаних нормативно-правових актів, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше листопада 2022 року у Устинських Андрія Олександровича виник прямий умисел на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме на організацію та здійснення пропаганди серед дітей окупованої території Луганської області до вступу на військову службу до ЗС РФ та підконтрольних їй воєнізованих формувань.

Реалізуючи свій злочинний умисел, розуміючи наявність міжнародного збройного конфлікту, у листопаді 2022 року, більш точний час встановити за об'єктивних причин не виявилось можливим, Устинських А.О., будучи громадянином України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, знаходячись на тимчасово окупованій території у м. Луганськ, переслідуючи особисті інтереси, керуючись ідеологічними мотивами, маючи прямий умисел на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме на організацію та здійснення пропаганди серед дітей окупованої території Луганської області до вступу на військову службу до ЗС РФ, а також підконтрольних їй воєнізованих формувань, вступив у злочинну змову з представниками окупаційної держави - РФ та представниками так званої «ЛНР», отримавши від них пропозицію на зайняття посади «тимчасово виконуючого обов'язки директора Державної загальноосвітньої установи «ЛНР» «Республіканський козацький кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», з подальшим призначенням Устинських А.О. на посаду директора.

Реалізуючи свій злочинний умисел на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Устинських А.О. щонайменше з листопада 2022 року по теперішній час забезпечує здійснення серед дітей пропаганди, яка спрямована на позитивне ставлення до проходження служби в окупаційній армії РФ, а також несення державної чи іншої служби російського козацтва.

Зокрема, у березні 2023 року Устинських А.О., будучи «директором Державної загальноосвітньої установи «ЛНР» «Республіканський козацький кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», провів зустріч із т.зв. «керівником Луганського відділення міжрегіональної суспільної організації «ЛНР/ДНР» «Союз добровольців Донбасу» на якій зазначив: «Наше підростаюче покоління – це майбутні захисники Вітчизни. В нашому корпусі ми відроджуємо козацтво....».

Таким чином, останній впливає на свідомість підростаючого покоління та здійснює пропаганду, що спрямована на позитивне ставлення до

проходження служби в окупаційній армії РФ серед дітей тимчасово окупованої території Луганської області.

Окрім того, Устинських А.О. у серпні 2023 року підписав угоду про співробітництво «Державної загальноосвітньої установи Луганської Народної Республіки «Республіканський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова» з козакою бригадою «Терек» (РФ), за результатами якої на офіційній інтернет-сторінці кадетського корпусу зазначається, що з початку «спеціальної військової операції» між кадетським корпусом та терським козацтвом встановились тісні дружні відносини, представники «Терек» передали 20 комплектів парадної форми кадетам, а в знак вдячності «директор» Устинських А.О. нагородив подякою отамана терського козацького об'єднання.

Тим самим Устинських А.О. акцентував увагу дітей тимчасово окупованої території Луганської області на важливості співпраці з воєнізованими підрозділами/об'єднаннями РФ, чим сформував позитивне ставлення до останніх.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Устинських А.О., у січні 2024 року для двох малолітніх хлопців з числа місцевого населення, а саме Матвія та Владислава (повні анкетні дані не вдалось встановити в ході досудового розслідування) у стінах «кадетського корпусу» організував один день з життя військовослужбовця та подарував комплекти військової форми, хлопці відвідали заняття з початкової військової підготовки, фізичної культури та майстер-класи фланкування шашкою, рукопашного бою, бойового самбо, чим Устинських А.О. сприяв формуванню у дітей позитивної мотивації до проходження військової служби у ЗС РФ.

За керівництвом та погодженням директора «Державної бюджетної загальноосвітньої установи «ЛНР» «Республіканський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова» Устинських А.О. у стінах закладу освіти проводяться навчання з управління БПЛА, виховні роботи за участю учасників бойових дій з боку Російської Федерації, стройові дефіле та інші заходи направлені на формування бажання у дітей до вступу на військову службу у ЗС РФ та підконтрольних їй воєнізованих формувань.

Таким чином, Устинських А.О., діючи умисно за попередньою змовою групою осіб, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, перебуваючи на посаді «директора Державної бюджетної загальноосвітньої установи Луганської Народної Республіки «Республіканський козачий кадетський корпус імені маршала авіації Олександра Єфімова», знаходячись на тимчасово окупованій території Луганської області, у період з листопада 2022 року по теперішній час, в порушення вимог ст. 51 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 77 Додаткового протоколу I від 08.06.1977 до неї, забезпечує організацію та здійснення пропаганди серед дітей тимчасово окупованої території Луганської області до вступу на військову службу до ЗС РФ та підконтрольних їй воєнізованих формувань.

За викладених вище обставин, Устинських Андрій Олександрович, 03.03.1980 року народження, обґрунтовано підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий 1 відділення слідчого відділу 3 управління
(з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Аліна САЛО

ПОГОДЖЕНО
Прокурор у кримінальному
провадженні –
прокурор відділу
Луганської обласної прокуратури

Юрій ЛЕЦЬ

«11» лютого 2025 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Вручена _____, який (ка) підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Кримінальний процесуальний кодекс України
від 13.04.2012 (витяг)

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок не встановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

- 1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;
- 2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних

проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;
2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо

особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»
від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;
- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу

лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під варту у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеної їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

Стаття 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожен особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги);

Закон України «Про безоплатну правову допомогу»
від 02.06.2011 №3460-VI (витяг)

Стаття 13 «Поняття безоплатної вторинної правової допомоги»

1. Безоплатна вторинна правова допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 1) захист; 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру.

Стаття 14 «Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

б) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:

« ___ » _____ 2025 р. « ___ » год. « ___ » хв.

Підозрюваний _____

Старший слідчий 1 відділення слідчого відділу 3 управління
(з дислокацією у м. Сіверськ-Донецьк Луганської області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Аліна САЛО